

Elisabeth Oliveras i Jorba

Alcaldesa de Sant Quirze del Vallès (Junts per Sant Quirze-ERC-AM)

“Hem creat nous espais democràtics per dissenyar part de les polítiques”

INCIVISME • “Hem posat gent al carrer acompanyant. Han anat quedant petites actituds que anem reconduint. Amb multes no n’hi ha prou, cal la mirada reparadora” **OCI NOCTURN** • “L’autoritat és de la Generalitat, que ha tingut un excés de paciència i de tolerància amb els amos d’aquests locals”

Igor Llongueres
SANT QUIRZE DEL VALLÈS

Elisabeth Oliveras (Sabadell, 1965) va ser alcaldessa entre el juliol del 2006 i el maig del 2007, com a regidora d’ERC. El 2015 va recuperar l’alcaldia com a cap de llista de la candidatura Junts per Sant Quirze - ERC - AM, formada anys abans per diversos perfils d’esquerres i independentistes. El 2019 va revalidar el càrrec, aquest cop amb majoria absoluta. El gener de 2022 va deixar de ser militant d’ERC, però podria repetir com a candidata en les pròximes eleccions municipals.

Què destacaria d’aquest mandat?

La pandèmia. Al cap de vuit mesos de l’inici de mandat va arribar una cosa inesperada per tot el món i que ens va alterar la vida a tots i ens la continua alterant i això ha marcat els ritmes d’allò que ha passat *a posteriori*. Això, i els canvis de govern a la Generalitat, que impliquen períodes en els quals no hi ha una administració supramunicipal tutelant, necessària per a obtenir aquells informes i eines per continuar treballant.

Amb majoria absoluta, ha canviat la manera de governar?
Nosaltres tenim unes eines i uns espais de participació que vam crear el mandat passat i que s’han mantingut o ampliat. Hi ha uns espais de governança compartida com són les comissions o les reunions de seguiment i això no ha canviat. Hi ha grups municipals que participen molt i n’hi ha que no tant. Continuem buscant un suport

ampli i la prova la trobem en els plens, on gran part dels punts s’aproven per unanimitat o majories molt àmplies.

Des de l’oposició, Míriam Casaromana acusa el govern municipal de no tenir il·lusió ni projecte de futur per a la ciutat.

He fet més anys oposició que govern i mai he fet servir valoracions subjectives. He valorat allò que es porta a ple. No hi vull

La ciutadania ha passat de rondinar a l’administració a poder dir-hi la seva continuadament

entrar gaire en això perquè la il·lusió és absolutament subjectiva. Aquests discursos de posar adjectius i no parlar del contingut no tenen sentit. És aquest joc de desgast que malauradament s’ha posat de moda en la política actual. El que cal és parlar de polítiques concretes i del pressupost.

Junts per Sant Quirze neix el 2010, format per militants d’ERC, independents i perfils d’àmbits propers a la CUP. Com ha estat la trajectòria d’aquest moviment i en quin punt està actualment?

Va néixer perquè entorn de la candidatura d’ERC hi havia la gent de la CUP, que no s’havia presentat mai. El 2007 vam guanyar les eleccions, però CiU

va pactar amb el PSC i el PP per poder governar i vam veure que si no ens ajuntàvem nosaltres tindríem sempre aquest sostre. El 2008 vam començar a fer assemblees i el 2011 ja ens vam presentar. Hi ha gent molt diversa. És divertit perquè tot passa per assemblea i t’has de sotmetre diverses vegades a les mateixes reflexions. Quan arriba algú nou, t’aporta una nova visió. Hi ha gent d’ERC, mili-

Amb el POUM farem que els joves, els grans expulsats, tinguin més opcions de quedar-se

tants de la CUP, gent simpatitzant i gent independent. Tots tenim un perfil independentista i molt d’esquerres.

Va deixar de ser militant d’ERC a principis d’any. Ha tingut alguna conseqüència dins de Junts per Sant Quirze o a l’hora de governar?

No. A dins de Junts no tenim militàncies, som una assemblea. I a dins d’ERC, tampoc, tot i que aquest Onze de Setembre em va costar molt no pujar a fer l’ofrena amb els companys. Evidentment, a les assemblees d’ERC ja no hi vaig. No té més impacte. La gent es pensa que allà dins hi ha els partits, i allà hi som les persones del poble que volem estar junts per Sant Quirze.

Repetirà com a candidata en les municipals de l’any vinent?

Encara no està decidit. El 2011 i el 2015 hi va haver primàries, però el 2019 no es va presentar ningú, tampoc jo. L’assemblea em va proposar i jo vaig acceptar. Aquest any estem com el 2019. És l’assemblea la que farà la proposta i, si s’aprova per unanimitat, quedarà en la potestat del candidat si ho vol fer o no. Hi ha un percentatge elevat que torni a ser la cap de llista.

En cas que ho acabi sent, quins objectius es marcarà?

Ens devem al programa que fa l’assemblea. A grans trets, però, els objectius són mantenir el procés de transformació de l’administració que vam començar a fer el 2015, de posar-hi la democràcia a dins. El 2015 l’Ajuntament no tenia un Reglament Orgànic Municipal (ROM). No hi havia cap eina per regular les relacions entre els regidors. Tampoc hi havia Consell de Poble, que l’hem acabat constituint ara perquè la pandèmia ens ha aturat processos participatius. Hem constituït també el Consell d’Infants, que després de molts anys demanant els recursos a la Diputació, l’hem acabat fent amb recursos propis. Aquestes eines de debat democràtic que hem establert, aquestes mesos de participació que són vinculants per a nosaltres, han passat a ser els espais on es dissenyen part de les polítiques que fem o s’expliquen part de les obligacions que tenim. Enfortir aquest teixit i fer que cada vegada més sigui la ciutadania la que vagi fent camins és la nostra prioritat. A partir d’aquí, consolidar el Pla d’Ordenació Urbanística Municipal (POUM),

fer habitatge social, que és urgent, i cuidar la salut emocional. Hi ha molts reptes encara. Hi ha la part econòmica, el comerç, prendre consciència que som un municipi verd i que ho volem continuar sent. Ens hem de creure que ho farem entre totes. La ciutadania ha deixat de ser aquella persona que anava a rondinar a l’administració i ha passat a ser un ciutadà que vol dir la seva continuadament..

Fins a quin punt és rellevant la recent aprovació del POUM?

El model no el podem canviar perquè ja està fet. I no hi ha capacitat indemnitzatòria per desprogramar la poca cosa que queda per programar. A finals dels anys noranta van dissenyar un poble atractiu sense pensar

Elisabeth Oliveras en una de les sales de l’ajuntament de Sant Quirze ■ IGOR LLONGUERES

I demà

Eva Rovira Cap de l'oposició a la Bisbal d'Empordà

La imatge actual de la Bisbal és la d'una ciutat bruta i deixada

el pla estratègic. En ser un model extensiu, a Sant Quirze s'hi viu molt bé. Hi ha molts metres quadrats per persona, però a l'administració li és molt car mantenir uns nivells adients de neteja, d'enllumenat o de xarxa de clavegueram. I tenim una pressió fiscal alta, habitatges amb un valor cadastral alt. Amb la revisió hem baixat a 80 els metres quadrats mínims que ha de tenir un habitatge. La norma deia que n'havia de tenir mínim 120. Seran més assequibles i farà que els joves, que són els grans expulsats, tinguin més possibilitats de quedar-se. L'altre punt destacat són els polígons, que són molt grans i antics i els hem de renovar. Amb la revisió que hem fet els hem donat un coeficient perquè els

pugui ocupar més d'una empresa. Amb la voluntat d'incorporar indústria de R+D i 4.0.

Què s'ha fet aquests últims anys en l'àmbit de l'habitatge i què proposen des del govern municipal de cara al futur?

En el mandat anterior es va fer el Pla d'Actuació Municipal i ara estem acabant de fer el Pla Local d'Habitatge, perquè l'últim era del 2007. El 2015, quan vam entrar al govern municipal amb Iniciativa, vam crear la regidoria d'habitatge, que no existia. Hi havia la Comu, una empresa de construcció creada a finals dels anys noranta, a la qual s'encarregaven pisos i que quan vam arribar ens la vam trobar molt endeutada. Ens van dir que hauria de tancar al cap de

sis mesos. Això, als regidors, mai se'ns havia explicat. Ens vam posar a treballar per equilibrar-la i ho hem aconseguit en aquest mandat. Ara estem fent un concurs d'idees per fer habitatge a l'avinguda Egara amb dos perfils: habitatge compartit per a joves i habitatge per a unitats familiars diverses. La Comu tenia pisos tancats que no llogava i els vam transformar en pisos d'emergència social. Ara ja en són onze. En aquest mandat també hem ampliat el conveni amb l'Oficina d'Habitatge de Catalunya per gestionar nosaltres tots els expedients.

Hi ha hagut un creixement del vandalisme i de l'incivisme després de la pandèmia. Hi ha un problema amb la seguretat?

Aquí barregem coses. Aquests anys he hagut de fer un gran aprenentatge. La percepció d'inseguretat és això, una percepció. Els índexs de fets són més baixos que anys enrere. Sí que és cert, que la sensació de no confort a la via pública durant la tardor del 2020, i els primers mesos del 2021, va ser intensa. I això va estar relacionat amb el fet que la canalla va sortir disparada a l'espai públic. Abans parlàvem de l'acompanyament emocional. Ningú ens va dir quin seria l'impacte de tenir la gent tancada. Jo soc educadora i en aquell moment em va sortir l'ofici i vam decidir agafar el camí de l'educació, que és molt lent. Vam començar a posar educadors al carrer i, en paral·lel, també més policia. On estem invertint més és en Joventut, que ha passat de tres a nou membres. Han anat quedant petites actituds que anem reconduint. Hi ha hagut un parell de joves que aquest hivern passat han fet complicada la convivència perquè han omplert el poble de pintades. Això no és inseguretat, és incivisme. És algú que està demanant auxili, que vol que li facin cas. Vam tenir un pic d'ocupacions de 60

Vam tenir un pic d'ocupacions de 60 habitatges i ara estem a 38. Per tant, la feina s'està fent

habitatges i ara estem a 38. Per tant, la feina s'està fent. Hem fet l'ordenança de civisme, que ara és més punible. Hem posat un agent de policia que és advocat només per desenvolupar-ho. Només amb multes, però, no n'hi ha prou. Cal aquesta mirada reparadora.

Quin és el punt de vista del govern municipal al voltant de l'oci nocturn?

El mandat passat, quan vam arribar a l'Ajuntament, a Sabadell ja feia anys que havien fet la modificació d'usos de la Zona Hermètica mentre que Sant Quirze no ho havia fet. En aquell moment vam fer la modificació d'usos dels polígons perquè no hi poguéssim haver mai més discoteques. Ara, a més a més,

no hi poden haver més de dos bars en àrees de fins a 200 metres quadrats per evitar que es puguin crear carrers d'oci. Això neix de la participació dels veïns al POUM. Pel que fa al Waka, vam aprovar la modificació i ara ja els queden menys de quatre anys per continuar oberts. Les agressions allà venen de molt lluny. És un espai on el racisme és evident i la política de gènere no és l'adient. Ho hem denunciat, però qui té l'autoritat és la Generalitat. Durant molts anys hi ha hagut una deixadesa absoluta. Hi ha hagut un excés de paciència i de tolerància amb els amos d'aquests locals. Quan passa alguna cosa, la conselleria parla primer amb els amos de les discoteques que amb els alcaldes. I som nosaltres els que estem destinant recursos en forma de patrulles policials i de gestió de la via pública a una activitat que a més a més és lesiva. El Blau és una altra història. Té una llicència de cafè teatre i el van obrir de tota manera com a discoteca. Els estan aixecant actes de tot allò que estan fent malament.

Com veu la situació política en l'àmbit nacional i l'evolució del procés independentista?

Començo pel final. Jo soc independentista des que me'n recordo. Als anys noranta, els independentistes érem pocs. A la llista de l'any 1995 vam treure només un regidor. A la dècada passada hi ha un moment en què la gent s'hi afegeix, però no són aquells independentistes de llarg recorregut. Volen la immediatesa i les coses no són tan ràpides com voldríem. La gent que estava al davant potser no va saber gestionar bé les coses perquè no hi ha un guió clar que es pugui seguir. Ara l'estratègia de Junts i de la CUP és la més còmoda. Deixa ERC sola, perquè es cremi i l'aboca a haver d'entendre's amb els que no són independentistes per poder criticar-la després. El referèndum el vam organitzar i el vam fer possible. Per tant, quan ens diguin: "Alerta, això va seriosament", hi tornarem a ser. Totes. Cada cop tenim més raons per voler ser i continuar sent. La resta, la mala política. Tots. Han transformat una cosa tan bonica com és la gestió d'allò de tots, de la cosa pública, en un joc d'interessos. És trist de veure. No era això el que anàvem a fer. El govern d'unitat hi hauria de ser. I tothom s'hauria de tapar el nas. I ja està. ■